

[Anker Lau.]

Men vi har fået loven, og det er vel stadig et åbent spørgsmål, om vi ikke skal beholde den.

Naturligvis nærer vi stadig visse ønsker om en ændret formulering hist og her for at få karakteriseret, at loven er under afvikling, og for mere præcist at få fastlagt dens formål. Dette sidste har jo gennem en mangeårig praksis vist sig meget vanskeligt, men om disse ting kan vi vel endnu en gang tale sammen i det kommende udvalg. Det afgørende i hele denne sag er nu som før, hvorledes loven administreres.

Når vi sidste år kunne stemme for loven, gjorde der sig særlig to hensyn gældende foruden de indrømmelser, vi fik med hensyn til selve loven. For det første fik vi tilsagn om en væsentlig liberalisering fra den dengang nye højtærede handelsminister, og vi nærrede i så henseende tillid til den højtærede handelsministers ofte udtalte liberale indstilling til de problemer, det her drejer sig om. For det andet var der hensynet til udviklingen af de europæiske markedsplaner, hvorunder afviklingen af de kvantitative restriktioner, som denne lov beskæftiger sig med, er af afgørende betydning. Den liberalisering, som stilledes i udsigt, blev nu imidlertid ikke til ret meget; det tror jeg den højtærede minister vil give os ret i. Nogle varer blev regionaliseret, og en lille udvidelse af dollarliberaliseringen fra 55 pct. til 66 pct. er vel stort set alt, hvad der skete. Hertil føjer den højtærede minister, at der har været en rigeligere udstedelse af importattester på en række områder, men hvor meget og hvor lidt dette i virkeligheden betyder, er jeg ikke i dag i stand til at bedømme. Men intet af dette har jo givet organisationen OEEC i Paris anledning til at notere nogen højere liberaliseringsprocent end den, der var gældende sidste år, og der er således et stykke vej igen, inden vi når op på de 90 pct., som vi vel strengt taget har forpligtet os til, og det er vel et spørgsmål, om vor nuværende situation berettiger os til at påberåbe os undtagelsesbestemmelserne. Mit parti er altså skuffet over, at vi ikke fik et stærkere liberaliseringsinitiativ at se fra den højtærede minister.

Nu skal man passe på, når en lov som denne behandles år efter år og de samme

problemer kommer igen, at der ikke ligesom går vane i det, så vi ligesom reducerer den afgørende betydning, loven har i mange og vigtige forhold. Jeg vil også derfor nævne en række af de områder, som vi må se nærmere på også i år. Sidste år interesserede vi os, anført af den højtærede handelsminister, en hel del for de unge, de nye importører, som man bør vise større hensyn, og der var almindelig enighed om, at der burde gøres noget. Efterhånden som årene går og en ny generation vokser op, vil der være anledning til nu og da at tage dette problem op og foretage rettelser, hvor det er rimeligt.

Vi har også i årets løb fået tilstillet en hel række af disse prisundersøgelser, sammenligninger mellem priserne her og i udlandet, undersøgelser foretaget med det formål at indføre nogen konkurrence, hvor man skønnede at forskellen var for stor. Et eksempel, nemlig oliefyrene, har vist berettigelsen af det, vi altid har fremhævet, nemlig at restriktionerne først og fremmest betyder en beskyttelse for højere priser og omkostninger; men jeg må dog alligevel tilstå, at jeg ikke tror, disse undersøgelser giver noget rigtigt billede af, hvad der ville ske, hvis varerne virkelig kom på friliste, og jeg synes derfor, man i højere grad skulle gå over hertil.

Vi var også sidste år inde på spørgsmålet om den såkaldte dollarpræmierings udvikling, efter at bilerne var gået ud af ordningen, og der er her et problem, som vi også ønsker behandlet i udvalget, nemlig hvorledes man gennem flersidet vare- og valutaclearing mellem flere lande, hvor man har tilgodehavender og gæld, kan udføre visse forretninger til gavn for landet og til gavn for den økonomiske udligning mellem en række lande.

Det er problemer, som nu og da er fremme, og vi ønsker disse problemer belyst i udvalget. Men om alle disse ting kan vi vel forhandle, når vi kommer til arbejdet i udvalget. Vi ønsker at se, hvilke konsekvenser ministeren har draget af de begivenheder, der siden sidst har fundet sted, og finde ud af, om et nyt initiativ på disse områder ikke er påkrævet.

Det er mit indtryk, at det første år med den højtærede handelsminister som liberaliseringsminister har haft en vis lighed